

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Druk nr 2745
Warszawa, 12 marca 2001 r.

III kadencja

Prezes Rady Ministrów
RM 10-22-01

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

– o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001-2006.

Uprzejmie informuję, że wieloletni Program przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001-2006, stanowiący załącznik do wymienionej ustawy, zostanie przekazany Panu Marszałkowi bezpośrednio przez Ministra Obrony Narodowej w trybie niejawnym. *)

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Obrony Narodowej.

Z wyrazami szacunku

(-) Jerzy Buzek

*) Z załącznikiem, opatrzonym klauzulą „Tajne” można zapoznać się w Kancelarii Tajnej Kancelarii Sejmu – pokój nr 432, budynek K, IV p. w godz. 8.30 – 16.00, a w dni posiedzeń Sejmu w godz. 8.30 – 22.00.

PROJEKT**USTAWA****z dnia.....2001 r.****o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu
Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001 – 2006.****Art. 1**

1. Ustanawia się wieloletni Program przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001 - 2006, zwany dalej „programem”, stanowiący załącznik do ustawy.
2. Celem programu jest przebudowa i modernizacja techniczna Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwanych dalej „Siłami Zbrojnymi”, w tym w szczególności zapewnienie pełnej interoperacyjności 1/3 tych sił w ramach Traktatu Północnoatlantyckiego, sporządzonego w Waszyngtonie dnia 4 kwietnia 1949 r. (Dz.U. z 2000 r. Nr 87, poz. 970) oraz średnich standardów państw członków tej organizacji w zakresie uzbrojenia, wyposażenia, mobilności i możliwości prowadzenia działań wojskowych w każdych warunkach.
3. Program obejmuje w szczególności zagadnienia w zakresie wyposażenia Sił Zbrojnych w:
 - 1) sprzęt rozpoznania i walki radioelektronicznej,
 - 2) sprzęt dowodzenia i łączności,
 - 3) sprzęt i wyposażenia systemu obrony powietrznej,
 - 4) zestawy przeciwpancernych pocisków kierowanych,
 - 5) kołowe transportery opancerzone,
 - 6) średnie samoloty transportowe,
 - 7) okręty i sprzęt morski,
 - 8) sprzęt elektroniczny, w związku ze zwolnieniem częstotliwości na potrzeby operatorów telefonii ruchomej typu komórkowego według standardów UMTS,
 - 9) czołgi.
4. Realizację programu powierza się Ministrowi Obrony Narodowej. Podczas realizacji programu Minister Obrony Narodowej zasięga opinii ministrów właściwych do spraw gospodarki oraz do spraw nauki, w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1-9.
5. Rada Ministrów sprawuje nadzór nad realizacją programu, składając Sejmowi coroczną informację łącznie ze sprawozdaniem z wykonania budżetu państwa za rok poprzedni.
6. W celu realizacji programu:

- 1) mogą być zawierane umowy wieloletnie, do których nie stosuje się art. 29 ust. 6 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 49, poz. 485, Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251 i Nr 122, poz. 1315) i art. 73 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 119, poz. 773, z 1999 r. Nr 45, poz. 437 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 93, poz. 1027 i Nr 110, poz. 1167),
 - 2) nie stosuje się art. 18 ust. 4 ustawy o finansach publicznych, w zakresie konieczności uzgadniania z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa decyzji o przeznaczeniu mienia likwidowanych jednostek budżetowych w przypadku, gdy mienie to przekazywane jest między jednostkami budżetowymi Ministerstwa Obrony Narodowej.
7. Minister Obrony Narodowej po upływie każdego roku realizacji programu, przedstawia ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa informację z realizacji decyzji o przeznaczeniu mienia likwidowanych jednostek budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

Art. 2

Źródłami finansowania programu są:

- 1) budżet państwa,
- 2) część dochodu Agencji Mienia Wojskowego, o którym mowa w art. 5,
- 3) środek specjalny, o którym mowa w art. 6,
- 4) przychody z prywatyzacji przemysłowego potencjału obronnego, o których mowa w art. 7,
- 5) darowizny, zapisy i spadki na rzecz programu.

Art. 3

1. Budżet Ministerstwa Obrony Narodowej ustala się corocznie - w latach 2002 – 2006 - w wysokości nie niższej niż określona w programie.
2. Wydatki majątkowe budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej w 2003 r. osiągną co najmniej 19%, a w 2006 r. co najmniej 23% tego budżetu.

Art. 4

1. Liczebność Sił Zbrojnych w dniu 31 grudnia 2003 r. nie przekroczy 150 tys. stanowisk etatowych żołnierzy.
2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, strukturę etatową Sił Zbrojnych, przy uwzględnieniu, że nie mniej niż 1/2 limitu stanowisk, o którym mowa w ust. 1, przeznaczają się dla żołnierzy zawodowych, z czego nie więcej niż 1/3 dla oficerów.

Art. 5

Agencja Mienia Wojskowego przekazuje corocznie - w latach 2002 – 2006 - na finansowanie programu co najmniej 93% uzyskanego dochodu.

Art. 6

1. Z dniem 1 stycznia 2002 r. tworzy się środek specjalny Ministra Obrony Narodowej na realizację celów określonych w programie.
2. Środek, o którym mowa w ust. 1, stanowią dochody gromadzone z wpływów za:
 - 1) udostępnianie poligonów na rzecz wojsk obcych, w części nie przeznaczonej na zmniejszenie poniesionych wydatków budżetowych,
 - 2) specjalistyczne usługi wojskowe wykonywane w czasie realizacji zadań szkoleniowych.

Art. 7

Na finansowanie programu, niezależnie od wysokości określonych w art. 3 ust. 1, przeznaczona jest w 2002 r. co najmniej 25%, a w latach 2003-2006 co najmniej 45% całości kwoty, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 83, poz. 932 i z 2000 r. Nr 119, poz. 1250).

Art. 8

Program, o którym mowa w art. 1 ust. 1, zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718), nie podlega ogłoszeniu w dziennikach urzędowych.

Art. 9

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Rzeczpospolita Polska, jako członek Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego będzie budować swój system obronny zgodnie z postanowieniami Traktatu Waszyngtońskiego. Dotyczy to głównie zadań wynikających z Art. 3 i 5, nakazujących utrzymanie i rozwijanie indywidualnej i zbiorowej zdolności do odparcia zbrojnej napaści, a następnie przywrócenia i utrzymania bezpieczeństwa obszaru północnoatlantyckiego. Szczegółowe wymogi w powyższym zakresie sprecyzowano w dokumentach przyjętych przez państwa członkowskie, należą do nich **“Koncepcja Strategiczna Sojuszu”**, **“Inicjatywa Zdolności Obronnych (DCI)”** i **“Wytyczne ministerialne NATO”**.

Uszczegółowienie oczekiwań Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego dla SZ RP w latach 2001 – 2006 nastąpiło w pakiecie **136 – Celów Sił Zbrojnych 2000 i 43 – Wymaganiach długoterminowych**. Obejmują one obszar zadaniowy stanowiący rozwinięcie treści DCI oraz kontynuację zadań Celów edycji “1998”.

Proces negocjacji Celów Sił Zbrojnych 2000 i Wymagań długoterminowych oraz analiza możliwości implementacji DCI zostały zakończone. Główny wysiłek w ich realizacji będzie skupiony na doskonaleniu:

- systemów dowodzenia i rozpoznania;
- rozwoju obrony powietrznej;
- wykonania zadań “państwa – gospodarza”,
- dostosowaniu Sił Reagowania, do nowych wymagań (jakościowo- ilościowych);
- mobilności logistycznego zabezpieczenia.

Uchwalenie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001 – 2006 zapewni dostosowanie armii do wymogów określonych w wyżej wymienionych dokumentach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego. Ustanawiając wieloletni „Program przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001 – 2006” (art. 1), ustawa określa warunki niezbędne do realizacji zadań uwzględniające wynegocjowane obszary zadań wynikające z DCI i Celów SZ 2000. Celem programu jest przebudowa i modernizacja techniczna Sił Zbrojnych RP w tym w szczególności zapewnienie pełnej interoperacyjności 1/3 tych sił, w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego oraz średnich standardów państw członkowskich w zakresie uzbrojenia, wyposażenia i mobilności oraz prowadzenia działań wojskowych w każdych warunkach. Program określa kierunki modernizacji technicznej oraz niezbędne do pozyskania uzbrojenie, sprzęt wojskowy i wyposażenie.

Zapis ustanowienia programu wieloletniego wypełnia wymogi art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 z późn. zm.), który stanowi, że Rada Ministrów może ustanowić programy wieloletnie, z tym że w przypadku, jeżeli koszty jego realizacji przekraczają kwotę 100 mln zł – ustanowienie programu winno odbyć się w drodze ustawy. Proponowany program wieloletni dotyczy realizacji zadań dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa, a zatem spełnia wymóg zawarty w art. 80 ust. 3 pkt 1 wspomnianej ustawy. W projekcie założono, że program wieloletni będzie realizowany w latach 2001 - 2006. Ewentualne dostosowanie planowania obronnego Polski do obowiązujących w tym okresie planów obronnych NATO, podejmowanych – zgodnie z obowiązującymi procedurami – w cyklach dwuletnich, wymagać może zmiany ustawy.

Celem ustawy jest również stworzenie warunków do stabilnego finansowania sił zbrojnych w wieloletnim horyzoncie czasowym, przy uwzględnieniu możliwości ekonomicznych państwa. W projekcie dokumentu (art. 3) określono, iż wielkości środków budżetowych na finansowanie programu, w tym na zakup uzbrojenia, wyposażenia i sprzętu technicznego oraz działań dostosowawczych i restrukturyzacyjnych w siłach zbrojnych będą określane corocznie (w latach 2002-2006) na poziomie nie niższym niż określono w programie (1,95 % Produktu Krajowego Brutto). Oznacza to, że na realizację programu z budżetu MON wydatkowane będzie *105.316 mln zł* (w cenach 2001 r.). Środki te nie obejmują zakupów wielozadaniowych samolotów bojowych i śmigłowców uderzeniowych, które realizowane będą w ramach odrębnego programu wieloletniego. Jednocześnie projekt ustawy nakłada na Ministra Obrony Narodowej obowiązek zachowania odpowiedniej struktury wydatków budżetowych.

Realizacja przedsięwzięć ujętych w programie wymaga określenia liczebności i struktury etatowej armii. Ustawa określa (art. 4) liczebność sił zbrojnych jaką należy osiągnąć do końca 2003 r. Zmniejszeniu liczebności armii towarzyszyć będzie zmiana wewnętrznej struktury kadry zawodowej oraz osiągnięcie uzawodowienia na poziomie ok. 50%. Na koniec 2000 r. struktura stanowisk żołnierzy zawodowych kształtowała się następująco: oficerowie – 42,5% (w tym generałowie i oficerowie starsi 46,8% oraz oficerowie młodszy 53,2%), chorążowie i podoficerowie 57,7%.

Przyrostowi środków budżetowych MON towarzyszyć będą efekty oszczędnościowe (w kwocie 6.553 mln zł) uzyskiwane wewnątrz resortu ON w wyniku zmniejszenia liczebności żołnierzy i pracowników wojska, zmiany wewnętrznej struktury żołnierzy zawodowych, ograniczenia zasobów infrastruktury oraz wycofania nieperspektywicznego sprzętu. Zwiększone środki budżetowe kierowane będą głównie na modernizację techniczną armii oraz poprawę warunków funkcjonowania (sprawności techniki, szkolenia, uzupełnienie zapasów, stanu technicznego infrastruktury) jednostek przewidzianych do współpracy z NATO (ok. 1/3 całości sił). W rezultacie istotnej poprawie ulegnie struktura budżetu MON. Udział wydatków na utrzymanie stanów osobowych zmniejszy się z 65,8% w roku 2000 r. do 52,0% w roku 2006. Wzrośnie natomiast udział wydatków majątkowych z 10,0% w 2000 r. do 23,2% w roku 2006, w tym zakupów uzbrojenia i sprzętu technicznego z 8,3% do 22,0%. Pozwoli to na zbliżenie struktury budżetu MON do struktury budżetów wojskowych innych państw NATO.

Dodatkowo do dyspozycji resortu ON kierowane będą środki pochodzące z dochodów Agencji Mienia Wojskowego (nie mniej niż 93 % - art. 5), łącznie w kwocie nie mniejszej niż około 1.300 mln zł oraz z prywatyzacji spółek przemysłu obronnego (w 2002 r. co najmniej 25 %, a w latach następnych co najmniej 45 % - art. 7) w wysokości 230 mln zł. Planuje się również utworzenie środka specjalnego (art. 6), który zasilany będzie wpływami z udostępniania poligonów armiom obcym oraz uzyskanymi z tytułu świadczenia specjalistycznych usług – łącznie około 120 mln zł, a także możliwość finansowania programu przekazywanymi na ten cel darowiznami, zapisami i spadkami. W wyniku powyższego możliwości finansowe resortu ON powinny wzrosnąć o około 1.650 mln zł.

W związku z tym, że program nie zawiera przepisów powszechnie obowiązujących, a ponadto obejmuje informacje niejawne, stosownie do art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, nie zostanie ogłoszony w dzienniku promulgacyjnym.

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/540 /2001/DHP-ms

Warszawa, 12.03. 2001 r.

Pani Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001-2006, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-22-01), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem ,

SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej

Jacek Saryusz-Wolski
Sekretarz Stanu

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Bronisław Komorowski
Minister Obrony Narodowej

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski**

Sekr. Min. JSW/540 /2001/DHP-ms

Warszawa, 12.03. 2001 r.

Pani Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001-2006, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-22-01), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem ,

SEKRETARZ
Komitetu Integracji Europejskiej

Jacek Saryusz-Wolski
Sekretarz Stanu

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Bronisław Komorowski
Minister Obrony Narodowej

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

PROGRAM
PRZEBUDOWY I MODERNIZACJI TECHNICZNEJ
SIŁ ZBROJNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
W LATACH 2001-2006
(SYNTEZA)

WARSZAWA
marzec 2001 roku

NAJWAŻNIEJSZE
kierunki przebudowy i modernizacji technicznej
Sił Zbrojnych RP w latach 2001 - 2006

W celu osiągnięcia pełnej zdolności do realizacji zadań zarówno w układzie sojuszniczym jak i narodowym zamierza się etapowo przebudować całe Siły Zbrojne RP, a w okresie objętym „Programem ...” doprowadzić około 1/3 docelowego ich stanu (jednostki Sił Reagowania i jednostki osłony strategicznej) do pełnej interoperacyjności w ramach Sojuszu Północnoatlantyckiego oraz zapewnić im średnie standardy armii państw NATO w zakresie uzbrojenia, wyposażenia, mobilności oraz możliwości prowadzenia działań w trudnych warunkach atmosferycznych, o każdej porze, w oddaleniu od własnego państwa, przy pełnym zabezpieczeniu i wsparciu z jego strony. Nadać priorytet modernizacji systemów rozpoznania, dowodzenia i obrony powietrznej. W odniesieniu do pozostałej części Sił Zbrojnych RP zapewnić powstrzymanie degradacji technicznej uzbrojenia i infrastruktury wojskowej oraz stworzyć możliwość objęcia priorytetem tej części sił w następnych cyklach planowania.

Ponadto zamierza się:

1. Dokonać wyraźnego podziału funkcjonalnego Sił Zbrojnych RP na:
 - a) wojska i siły operacyjne ¹
 - b) wojska i siły wsparcia ²
2. Przebudować wewnętrzną strukturę etatowych stanowisk wojskowych przewidzianych dla żołnierzy zawodowych.
3. Dostosować system logistyczny do rozwiązań sojuszniczych, zwiększyć stopień jego informatyzacji i możliwości współpracy z odpowiednimi strukturami NATO oraz zwiększyć mobilność jednostek logistyki wykonawczej, w tym – możliwości zaopatrywania wojsk przebywających poza terytorium kraju.
4. „Ucywilnić” instytucje zabezpieczające i obsługowe poprzez racjonalizację struktury organizacyjnej Sił Zbrojnych RP, a w ramach tego – wyprowadzić je poza resort obrony narodowej oraz stworzyć warunki do korzystania z ich możliwości na zasadzie odpłatności za świadczone usługi.
5. Podwyższyć stan techniczny części infrastruktury sił zbrojnych oraz dostosować jej wielkości do zmniejszonych o około 40% potrzeb.
6. Poprawić strukturę wydatków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej polegającą na zwiększeniu wydatków majątkowych z niespełna 10,0% w 2000 roku do 23,2% w roku 2006 oraz zwiększyć ich poziom w przeliczeniu na jednego żołnierza.

¹ Personel, uzbrojenie i wyposażenie jednostek wszystkich rodzajów sił zbrojnych (z wyjątkiem jednostek obrony terytorialnej) przeznaczonych do czynnego prowadzenia walki zbrojnej (zwalczania i unieszkodliwiania przeciwnika za pomocą środków rażenia). Wojska i siły operacyjne w większości wchodzi w skład Sił Reagowania i Głównych Sił Obronnych.

² Personel i wyposażenie jednostek wojskowych wszystkich rodzajów sił zbrojnych przeznaczonych dla zapewnienia dogodnych warunków działania wojsk i sił operacyjnych. W skład wojsk i sił wsparcia wchodzi m. in. jednostki logistyczne, Wojskowe Służby Informacyjne, Żandarmeria Wojskowa, jednostki obrony terytorialnej, administracja wojskowa i inne.

I. W ZAKRESIE LICZEBNOŚCI I STRUKTURY ORGANIZACYJNEJ SIŁ ZBROJNYCH RP

- **Do końca 2001 roku** zmniejszyć stan etatowy o 26.000 stanowisk (tj. 13%) osiągając poziom **180.000** stanowisk, w tym 36.000 stanowisk dla oficerów i 52.200 stanowisk dla pozostałych żołnierzy zawodowych. Natomiast wielkość stanowisk żołnierzy zasadniczej służby wojskowej zmniejszona będzie do 91.800.
- **Do końca 2002 roku** zmniejszyć stan etatowy o dalsze 15.000 stanowisk (tj. 8%) osiągając poziom 165.000 stanowisk, w tym 30.000 stanowisk dla oficerów i 51.500 stanowisk dla pozostałych żołnierzy zawodowych. Natomiast wielkość stanowisk żołnierzy zasadniczej służby wojskowej zmniejszona będzie do 83.400.
- **Do końca 2003 roku** zmniejszyć stan etatowy o kolejne 15.000 (tj. 9%) osiągając poziom 150.000 stanowisk etatowych, a w tym 75.000 stanowisk dla kadry zawodowej i uzawodowienie w granicach 50%.

Ponadto do roku 2003 osiągnąć poziom 75.000 stanowisk etatowych żołnierzy niezawodowych, tj. 50% ogólnego stanu żołnierzy Sił Zbrojnych RP. W tej liczbie:

- 65.800 stanowisk przeznaczyć dla żołnierzy zasadniczej służby wojskowej, w tym przewidyuje się około 9.000 żołnierzy nadterminowych;
- 4.000 stanowisk dla podchorążych rezerwy;
- 5.200 stanowisk dla kandydatów na żołnierzy zawodowych.

Zatrudnienie pracowników wojska osiągnąć na poziomie 57.000 stanowisk (w tym 38.000 stanowisk etatowych oraz około 19.000 z planu zatrudnienia).

1. Zreorganizować Urząd Ministra Obrony Narodowej.

W pierwszej fazie – do 30 czerwca 2001 roku dostosować liczbę i wielkość komórek organizacyjnych do zakresu realizowanych zadań i wprowadzić systemowe zmiany w kierowaniu resortem.

W drugiej fazie – po wprowadzeniu koncepcji wsparcia narodowego przeprowadzić korekty w systemie zarządzania i dowodzenia Siłami Zbrojnymi RP.

Struktura Sztabu Generalnego WP będzie pochodną prognozowanych zmian w wojennym i pokojowym systemie dowodzenia Siłami Zbrojnymi RP. W jego skład zostaną włączone organy zarządzania inżynierią wojskową i obroną przed bronią masowego rażenia. Planuje się dostosowanie struktur organizacyjnych Sztabu Generalnego WP do realizacji pełnego cyklu planowania sojuszniczego i narodowego oraz usprawnienie zarządzania zasobami obronnymi. Sztabowi Generalnemu WP zostanie powierzone m.in. planowanie zakupów uzbrojenia i sprzętu wojskowego oraz prowadzenie analiz ekonomiczno-finansowych.

2. Zreorganizować Wojska Lądowe. Działania restrukturyzacyjne ukierunkować na:

- zbudowanie struktury obejmującej: Dowództwo Wojsk Lądowych, dwa okręgi wojskowe, dwa wyodrębnione dowództwa korpusów oraz część polską Dowództwa Wielonarodowego Korpusu „Północny-Wschód”, cztery dywizje ogólnowojskowe, w tym jedna w składzie Wielonarodowego Korpusu „Północny-Wschód”, cztery samodzielne brygady ogólnowojskowe, dwie brygady aeromobilne, sześć - osiem skadrowanych brygad obrony terytorialnej oraz jednostki rodzajów wojsk, dowodzenia, zabezpieczenia i szkolne;
- zwiększenie uzawodowienia do 45%, osiągnięcie 39.875 stanowisk etatowych żołnierzy zawodowych przy utrzymaniu liczebności w czasie „P” na poziomie 89.045;
- osiągnięcie stanu etatowego żołnierzy zasadniczej służby wojskowej na poziomie 49.170 (w tej liczbie także kandydaci na żołnierzy zawodowych);

- utrzymanie stanu pracowników wojska przewidzianych do zatrudnienia z etatu w wielkości 21.600, z planu zatrudnienia – około 10.500;
- przeformowanie dowództw okręgów wojskowych z dostosowywaniem ich do realizacji funkcji logistycznych, administracyjnych i obrony terytorialnej;
- rozformowanie dwóch komend rejonów logistycznych;
- utworzenie do końca 2001 roku dwóch wyodrębnionych dowództw korpusów zmechanizowanych wraz z jednostkami zabezpieczenia stosownie do wymaganych kategorii gotowości;
- utrzymanie i doskonalenie struktur polskiej części dowództwa oraz sił wydzielonych do Wielonarodowego Korpusu „Północny-Wschód”, a także batalionów polsko-litewskiego i polsko-ukraińskiego;
- przeformowanie i zmianę podporządkowania oddziałów 1 Dywizji Zmechanizowanej, w tym włączenie do jej składu 3 Brygady Zmechanizowanej;
- połączenie 4 Dywizji Zmechanizowanej z 11 Dywizją Kawalerii Pancernej w jedną, z jednoczesnym wydzieleniem i usamodzielnieniem 10 Brygady Kawalerii Pancernej oraz rozformowanie jednostek, które nie wejdą w skład nowo utworzonej dywizji;
- rozformowanie 8 Dywizji Obrony Wybrzeża z wydzieleniem i usamodzielnieniem brygady obrony wybrzeża i brygady zmechanizowanej;
- dążenie do osiągnięcia porównywalnego z innymi państwami Sojuszu potencjału bojowego na poszczególnych szczeblach organizacyjnych, m.in. posiadając w brygadach ogólnowojskowych po trzy bataliony (40 wozów bojowych w każdym);
- określenie modelu sił obrony terytorialnej i utrzymanie w pierwszym etapie sześciu – ośmiu brygad obrony terytorialnej czasu „P”;
- dostosowanie struktur organizacyjnych jednostek logistycznych, w tym zreorganizowanie 10 Brygady Logistycznej, stosownie do potrzeb wynikających z udziału jednostek w Siłach Reagowania i misjach pokojowych;
- reorganizację szkolnictwa wojskowego (Wyższe Szkoły Oficerskie, Centra i Ośrodki Szkolenia Specjalistów) stosownie do potrzeb szkoleniowych wynikających ze składu Wojsk Lądowych;
- likwidację w siłach zbrojnych miejsc stałego składowania sprzętu ze względu na posiadanie mniejszej liczby sprzętu bojowego objętego Traktatem CFE-I (uzgodnienia z Memorandum of Understanding z 30.08.1995 r.).

3. Zreorganizować Wojska Lotnicze i Obrony Powietrznej. Działania restrukturyzacyjne ukierunkować na:

- utrzymanie w latach 2001-2005 struktury obejmującej: Dowództwo WLOP, Centrum Operacji Powietrznych, dwa Korpusy OP z jednostkami lotnictwa (10 eskadr lotnictwa taktycznego), obrony przeciwlotniczej (25 dywizjonów raketowych) i radiotechnicznymi oraz jednostki zabezpieczenia i szkolne.
- utworzenie czterech ośrodków dowodzenia i naprowadzania, a po uzyskaniu przez nie zdolności do działania - zniesienie korpusnego szczebla dowodzenia oraz przeformowanie dowództw brygad radiotechnicznych;
- zwiększenie uzawodowienia do około 54%, osiągnięcie 16.600 stanowisk etatowych żołnierzy zawodowych przy liczebności stanu na czas „P” - 30.950;
- uzyskanie stanu etatowego żołnierzy zasadniczej służby wojskowej na poziomie 14.350 (w tym kandydaci na żołnierzy zawodowych);

- osiągnięcie stanu pracowników wojska zatrudnionych z etatu, na poziomie 6.550 oraz z planu zatrudnienia około 2.500;
- bieżące dostosowywanie struktury jednostek lotniczych do ilości utrzymywanych samolotów, w tym wielozadaniowych, oraz ilości wycofywanego, nieperspektywicznego sprzętu (statków powietrznych);
- utrzymanie i doskonalenie systemu ASOC oraz ścisłą współpracę z cywilnymi agencjami kontroli ruchu powietrznego, w ramach jednolitego systemu zarządzania ruchem lotniczym;
- dostosowanie struktur organizacyjnych zabezpieczenia sieci lotniskowej do niezbędnych potrzeb, wynikających z docelowej liczby statków powietrznych i wielkości planowanych sił wsparcia Sojuszu.

4. Zreorganizować Marynarkę Wojenną. Działania restrukturyzacyjne ukierunkować na:

- utrzymanie struktury organizacyjnej obejmującej: Dowództwo MW, Centrum Operacji Morskich, trzy flotylle (flotylla okrętów, dwie flotylle obrony wybrzeża), pułk lotniczy, jednostki zabezpieczenia operacyjnego oraz szkolne;
- zwiększenie uzawodowienia do około 55% (z tego w załogach okrętowych nie mniej niż do 60%), osiągając 7.425 stanowisk etatowych żołnierzy zawodowych przy liczebności stanu na czas „P” 13.500;
- utrzymanie stanu etatowego żołnierzy zasadniczej służby wojskowej na poziomie 6.075 (w tym kandydaci na żołnierzy zawodowych);
- utrzymanie stanu pracowników wojska przewidzianych do zatrudnienia z etatu na poziomie 1.900, z planu zatrudnienia – 1.000;
- przeformowanie Stanowiska Dowodzenia Marynarki Wojennej w Centrum Operacji Morskich oraz dostosowanie struktury jednostek dowodzenia i łączności do faktycznych potrzeb;
- pogłębienie zakresu zmian strukturalnych sił operacyjnych i zabezpieczających poprzez ograniczenie liczby szczebli dowodzenia i jednostek zabezpieczających dowodzenie oraz łączenie jednostek realizujących zadania o podobnym charakterze;
- rozformowanie Brygady Lotnictwa MW i utworzenie pułku lotniczego obejmującego lotnictwo patrolowe oraz śmigłowce ZOP i SAR, z jednoczesnym wycofaniem samolotów MiG-21 i TS-11 ISKRA i rozformowaniem jednostek zabezpieczających eksploatację tych samolotów;
- dostosowanie do wymogów sojuszniczych struktur organizacyjnych jednostek zabezpieczających siły morskie oraz realizujących zadania wsparcia ze strony „państwa-gospodarza”;
- bieżące dostosowywanie struktury jednostek pływających do planu wycofywania nieperspektywicznych okrętów oraz pozyskiwania nowych lub modernizowanych okrętów.

5. Zreorganizować Dowództwo Garnizonu Warszawa. Działania w tym zakresie ukierunkować na:

- włączenie w 2001 roku w podporządkowanie Dowództwa Garnizonu Warszawa czterech jednostek dowodzenia przejętych z Wojsk Lądowych i grupy jednostek podległych Szefowi Sztabu Generalnego WP oraz dostosowanie ich struktury do zadań;

- przeformowanie 10 Pułku Samochodowego i włączenie w jego skład Kolumny Transportowej MON;
- zwiększenie uzawodowienia do około 46% i osiągnięcie 1.710 stanowisk etatowych żołnierzy zawodowych, przy liczebności stanu na czas „P” 3.690 stanowisk;
- osiągnięcie stanu etatowego żołnierzy zasadniczej służby wojskowej na poziomie 1.980;
- osiągnięcie stanu pracowników wojska zatrudnionych z etatu do 1.850, z planu zatrudnienia - 850.

6. Zreorganizować Żandarmerie Wojskową. W przebudowie jej struktur przewidzieć:

- zwiększenie uzawodowienia do około 55%, osiągając 1.305 stanowisk etatowych żołnierzy zawodowych przy liczebności stanu na czas „P” 2.375;
- zmniejszenie stanu etatowego żołnierzy zasadniczej służby wojskowej do 1.070 stanowisk (w tym kandydaci na żołnierzy zawodowych);
- osiągnięcie stanu pracowników wojska zatrudnionych z etatu do 100, z planu zatrudnienia - 50.

7. Zreorganizować Wojskowe Służby Informacyjne . W ramach tego:

- dostosować struktury terenowe do planowanych zmian dyslokacyjnych;
- zwiększyć uzawodowienie do około 82%, osiągając 1.395 stanowisk etatowych żołnierzy zawodowych przy ich liczebności na czas „P” 1.695;
- osiągnąć stan etatowy żołnierzy zasadniczej służby wojskowej na poziomie 300 stanowisk;
- osiągnąć stan pracowników wojska przewidzianych do zatrudnienia z etatu - 400, z planu zatrudnienia - 200.

8. W grupie jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej

oraz przez niego nadzorowanych, a także przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim (bez RSZ, DGW, ŻW, WSI), przekształcić struktury zgodnie z potrzebami sił zbrojnych przy wykorzystaniu mechanizmów rynkowych i doświadczeń innych krajów członkowskich Sojuszu (Wielkiej Brytanii i Niemiec), a w szczególności:

- uruchomić procedury przekształceń własnościowych (w tym komercjalizacja, prywatyzacja) wybranych przedsiębiorstw państwowych, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim i zakończenie tego procesu do końca 2003 roku;
- dokonać integracji zadań i funkcji zbliżonych, zdecydowanie zmniejszając liczbę jednostek organizacyjnych, nie kwalifikujących się do prywatyzacji, z jednoczesnym daleko idącym ich „ucywilnieniem”;
- zwiększyć stopień korzystania przez Siły Zbrojne RP z usług ogólnie dostępnych na rynku;
- ograniczyć do trzech liczbę wojskowych instytutów badawczo-rozwojowych i przeprowadzić ich restrukturyzację;
- dokonać reorganizacji Rejonowych Przedstawicielstw Wojskowych poprzez przeniesienie obowiązku dokonywania odbioru jakościowego kupowanego uzbrojenia i sprzętu wojskowego na służby logistyczno-zaopatrzeniowe, a w przypadku konieczności nadzoru nad realizacją wieloletnich programów zbrojeniowych poprzez delegowanie przedstawicieli przyszłego użytkownika do zespołów koordynujących na czas trwania tych programów. Uwzględnienie także, w tym procesie, zadań wynikających z ratyfikowanego przez Stronę Polską (jako członka NATO) porozumienia standaryzacyjnego STANAGU 4107 dotyczą-

tego „Wzajemnej akceptacji procesu Rządowego Zapewnienia jakości oraz stosowania publikacji standaryzacyjnych zapewnienia jakości”.

W procesie przebudowy struktur organizacyjnych zmniejszyć stan etatowy tej grupy jednostek do poziomu 7.485 stanowisk etatowych przeznaczonych dla żołnierzy.

II. W DZIEDZINIE MODERNIZACJI TECHNICZNEJ I WYPOSAŻANIA SIŁ ZBROJNYCH RP W ZASADNICZE UZBROJENIE I SPRZĘT WOJSKOWY

Zasadniczą część nakładów finansowych przeznaczyć na:

W latach 2001-2002 na:

- modernizację systemu obrony powietrznej, w tym systemu dowodzenia oraz rozpoczęcie procesu pozyskiwania samolotów wielozadaniowych (finansowanie w ramach odrębnego programu wieloletniego);
- podjęcie prac nad modernizacją czołgów T-72 do standardów NATO oraz pozyskanie jakościowo nowych czołgów;
- rozpoczęcie wdrażania kołowych transporterów opancerzonych różnych wersji oraz wdrożenie nowych zestawów przeciwpancernych pocisków kierowanych;
- rozpoczęcie wyposażania okrętów w nowoczesne systemy rakietowe;
- zapoczątkowanie modernizacji śmigłowców bojowych;

W latach 2003-2004 na:

- zakup średnich samolotów transportowych;
- kontynuację wyposażenia w kołowe transportery opancerzone, zestawy przeciwpancernych pocisków kierowanych, samoloty wielozadaniowe i modernizację systemów dowodzenia;
- wprowadzenie do eksploatacji nowych okrętów typu 621, FFG-7 i dwóch okrętów podwodnych oraz kontynuację modernizacji uzbrojenia i sprzętu Marynarki Wojennej.

W latach 2005-2006 na:

- kontynuację wyposażenia w samoloty wielozadaniowe, kołowe transportery opancerzone, zestawy przeciwpancernych pocisków kierowanych, samoloty transportowe oraz modernizację systemów dowodzenia;
- wyposażenie jednostek w czołgi T-72 zmodernizowane do standardów NATO;
- wprowadzanie okrętów typu 621 i 257 oraz kontynuację modernizacji uzbrojenia okrętów w nowoczesne systemy rakietowe.

Zwolnić częstotliwości na potrzeby operatorów UMTS.

Wycofać nieperspektywiczne uzbrojenie i sprzęt wojskowy. Zasadniczą częścią tego zadania wykonać w 2001 roku. Dotyczy to szczególnie wszystkich typów czołgów T-55 (806 szt.) oraz zestawów rakiet przeciwlotniczych „WOŁCHOW” (trzy dywizjony rakietowe). Samoloty MiG-21 (wszystkich wersji) wycofywane będą sukcesywnie do 2006 roku. Jednostki pływające (łącznie 20), w tym niszczyciel ORP „WARSZAWA”, okręty podwodne typu 641 oraz kutry rakietowe typu 205 będą wycofywane sukcesywnie do 2003 roku.

Część sprzętu wycofanego z wojsk operacyjnych zakwalifikowanego do dalszej eksploatacji przekazać do jednostek wojsk obrony terytorialnej. Dotyczy to głównie sprzętu przeciwpancernego i przeciwlotniczego.

III. W DZIEDZINIE ZASADNICZYCH PRAC BADAWCZO-ROZWOJOWYCH I WDROŻENIOWYCH

1. W Wojskach Lądowych:

- wdrożenie kołowego transportera opancerzonego różnych wersji;
- wdrożenie zestawu artyleryjsko-rakietowego ZUR-23-2TG;
- kontynuowanie opracowania systemu dowodzenia Wojsk Lądowych oraz podsystemu dowodzenia związkami taktycznymi Wojsk Lądowych i rozpoczęcie ich wdrażania;
- zakończenie opracowania i wdrożenie modernizacji śmigłowców bojowych Mi-24 oraz doposażenie wielozadaniowych śmigłowców W-3;
- zakończenie opracowania i wdrożenia przeciwlotniczego zestawu artyleryjskiego LOARA.

2. W Wojskach Lotniczych i Obrony Powietrznej:

- zakończenie opracowania trójwspółrzędnych radarów w paśmie C i S oraz rozpoczęcie ich wdrażania;
- zakończenie opracowania i wdrożenie zintegrowanych zautomatyzowanych systemów dowodzenia;
- zakończenie programu modernizacji perspektywicznego sprzętu lotniczego – wydłużenie resursu i przystosowanie do standardów NATO;
- zakończenie modernizacji przeciwlotniczych zestawów rakietowych NEWA i WEGA;
- zakończenie opracowywania i wdrożenie systemu szkolenia dynamicznego WLOP.

3. W Marynarce Wojennej:

- wdrożenie brzegowego systemu kontroli i zobrazowania sytuacji podwodnej oraz „cichego” radaru morskiego;
- kontynuowanie budowy i wdrożenie korwety wielozadaniowej 621 GAWRON;
- podjęcie opracowania niszczyciela min pr. 257 KORMORAN i wdrożenie pierwszego egzemplarza w 2006 roku;
- podjęcie opracowania okrętu do zwalczania okrętów podwodnych pr. 924 RAK;
- wdrożenie bateryjnego systemu kierowania ogniem zestawu artyleryjskiego S-60.

IV. W DZIEDZINIE POZYSKANIA I MODERNIZACJI UZBROJENIA I SPRZĘTU WOJSKOWEGO

1. W Wojskach Lądowych:

Pozyskanie:

- kołowych transporterów opancerzonych - KTO (120 szt. – 965 mln zł oraz około 100 szt transporterów bazowych – 321 mln zł). Docelowe potrzeby Wojsk Lądowych w zakresie KTO wynoszą 3100 sztuk;
- jakościowo nowych czołgów (106 szt. – 428 mln zł, z czego do 2006 roku – 214 mln zł);
- nowoczesnych zestawów przeciwpancernych pocisków kierowanych wraz z pociskami (za 1.309 mln zł);
- zestawów plot. LOARA (9 szt. – 447 mln zł), ZUR-23-2TG (44 szt. – 70 mln zł), przenośnych zestawów GROM (311 kpl – 258 mln zł) oraz zautomatyzowanych wozów dowodzenia ZWR-10 ŁOWCZA (6 szt. – 76 mln zł);
- 98 mm moździerzy (48 szt. – 10 mln zł)¹.

Zmodernizowanie:

- śmigłowców typu Mi-24 (40 szt. – 828 mln zł);
- czołgów T-72 do wersji PT-91M (27 szt. – 89 mln zł) oraz do standardów NATO (51 szt. – 349 mln zł);
- opancerzonych samochodów rozpoznawczych BRDM-2 ŻBIK (40 szt. – 136 mln zł);
- śmigłowców W-3W SOKÓŁ poprzez doposażenie ich awioniki.

2. W Wojskach Lotniczych i Obrony Powietrznej:

Pozyskanie:

- samolotów wielozadaniowych nowej generacji (60 szt.), realizowane według odrębnego programu wieloletniego. Przewiduje się zakończenie procedur przetargowych w pierwszym półroczu 2001 roku, a w drugim półroczu rozpoczęcie procesu ich pozyskania;
- nowoczesnych średnich samolotów transportowych (12 szt. – 1.352 mln zł);
- trójwspółrzędnych stacji radiolokacyjnych dalekiego zasięgu NUR-12M (4 szt. – 218 mln zł);
- trójwspółrzędnych stacji radiolokacyjnych średniego zasięgu BRDA (6 szt. – 134 mln zł) i ODRA (3 szt. – 78 mln zł).

Zmodernizowanie:

- samolotów MiG-29 (22 szt.) do standardów NATO (70 mln zł) poprzez wyposażenie ich m.in. w nowoczesny sprzęt nawigacji, łączności, rozpoznawania obiektów i kierowania ogniem;
- przeciwlotniczych zestawów raketowych S - 125 NEWA (osiem dr OP – 64 mln zł) i S-200 WEGA (dwa dr OP- 1 mln zł);
- 7 lotnisk wydzielonych do współdziałania z siłami NATO (112 mln zł z budżetu MON oraz 535 mln zł z NSIP);

¹ Ograniczona partia na wyposażenie tylko 6BDSz i 25 BKPow.

Doposażenie samolotów myśliwsko-bombowych Su-22 (78 szt.) w celu wydłużenia resursu i przystosowania do standardów sojuszniczych (127 mln zł).

3. W Marynarce Wojennej:

Pozyskanie:

- korwety wielozadaniowej typu 621 GAWRON (2 szt.- 605 mln zł);
- fregaty raketowej typu FF-7 oraz dwóch okrętów podwodnych;
- systemów raketowych typu woda-woda dla okrętów raketowych t. 151 (3 kpl – 541 mln zł);
- uniwersalnych kontenerów rozpoznania elektronicznego dla okrętów i jednostek brzegowych MW (3 kpl – 21 mln zł);
- systemów kontroli i zobrazowania sytuacji podwodnej KRYL (2 kpl – 27 mln zł);
- zautomatyzowanych systemów dowodzenia okrętem (3 kpl – 11 mln zł).

Zmodernizowanie:

- samolotów rozpoznania morskiego BRYZA 1 RM (6 szt. – 86 mln zł);
- śmigłowców ZOP Mi-14 PŁ (9 szt. – 81 mln zł);
- systemów dowodzenia poprzez dostosowanie systemu ŁEBA-2 do współpracy z LINK-11 i LINK-16 (5 kpl. –12 mln zł).

Wprowadzenie do eksploatacji pozyskanych:

- fregaty raketowej typu FFG-7 - 1 szt.;
- śmigłowców ZOP t. SH-2G;
- okrętów podwodnych nowego typu - 2 szt.

V. W DZIEDZINIE GROMADZENIA I UTRZYMYWANIA ZAPASÓW ŚRODKÓW BOJOWYCH I MATERIAŁOWYCH DLA SIŁ ZBROJNYCH RP

Od 2002 roku zakłada się ścisłe uzależnienie wielkości zużycia środków materiałowych zabezpieczających proces szkolenia od finansowych możliwości ich odtworzenia. Na utrzymanie posiadanych zapasów środków bojowych i materiałowych (dla sprzętu perspektywicznego) i ich zwiększenie w celu uzupełnienia braków w Siłach Reagowania – do 30 dni i Głównych Siłach Obronnych – do 7 dni zamierza się przeznaczyć dodatkowo nie mniej niż 5% wydzielonych środków finansowych ponad planowane ich zużycie.

Zapasy środków bojowych i materiałowych dla wprowadzanego nowego uzbrojenia i sprzętu wojskowego gromadzić wg następujących kryteriów:

- do każdego nabywanego egzemplarza sprzętu gromadzić środki bojowe wielkości zapasu taktycznego zwiększane o limit zużywany na szkolenie w ciągu roku;
- w końcowym okresie eksploatacji określonego sprzętu zużycie i odtwarzanie przeznaczonych dla niego zapasów korelować tak, aby zapasy te zostały zużyte w całości wraz z wyczerpaniem resursów technicznych.

VI. W DZIEDZINIE DYSLOKACJI JEDNOSTEK WOJSKOWYCH I INFRASTRUKTURY OBRONNEJ

Główny wysiłek rozwoju infrastruktury skierować na realizację zadań Programu Inwestycji NATO na rzecz Bezpieczeństwa (NSIP) oraz modernizację tych elementów infrastruktury, które będą zabezpieczać realizację zadań Polski jako państwa gospodarza (HNS). Zamierzenia remontowo - inwestycyjne skoncentrować na poprawie bazy sanitarno-higienicznej, obiektów służących bezpośredniemu zakwaterowaniu sił zbrojnych w kompleksach koszarowych i szkoleniowych (poligonach) oraz obiektów zbiorowego żywienia.

W pierwszej kolejności w latach 2001-2002 realizować przedsięwzięcia modernizacji infrastruktury łączności oraz budowy Zintegrowanego Systemu Dowodzenia Obroną Powietrzną NATO.

W latach 2003-2006 kontynuować działania modernizacyjne docelowej infrastruktury narodowej, zmierzające do pełnego jej dostosowania do standardów NATO oraz działania inwestycyjne w ramach programu NSIP.

W zakresie ochrony środowiska eliminować podstawowe zagrożenia związane z bezpieczeństwem funkcjonowania strzelnic garnizonowych, a także szkodliwym oddziaływaniem ćwiczących wojsk na środowisko.

VII. W ZAKRESIE SYSTEMÓW FUNKCJONALNYCH

A. System rozpoznania wojskowego

1. W Wojskach Lądowych

W rozpoznaniu ogólnowojskowym utworzyć struktury, które zapewnią współdziałanie z innymi rodzajami rozpoznania, a także doposażyć pododdziały w sprzęt specjalistyczny, niezbędne środki transportowe, dowodzenia i łączności, gwarantujące zdobywanie i przekazywanie informacji rozpoznawczej.

W zakresie rozpoznania radioelektronicznego i walki radioelektronicznej stworzyć struktury (moduły bojowe) zdolne do samodzielnej realizacji zadań z zakresu rozpoznania radioelektronicznego i walki radioelektronicznej na terenie kraju i w rejonach konfliktów oraz wyposażyć je w zestawy środków zdolnych do kompleksowego oddziaływania na przeciwnika. Do końca 2002 roku włączyć elementy rozpoznania radioelektronicznego Wojsk Lądowych do dyżurnych sił i środków Zintegrowanego Systemu Rozpoznania Sił Zbrojnych RP. Utworzyć pułki rozpoznania i samodzielne bataliony walki radioelektronicznej.

W zakresie działań psychologicznych rozformować wszystkie jednostki działań psychologicznych i utworzyć do końca 2001 roku Grupę Działań Psychologicznych podporządkowaną Dowódcy Wojsk Lądowych, zdolną do wydzielania zespołów zadaniowych na potrzeby Sił Reagowania.

2. W Wojskach Lotniczych i Obrony Powietrznej wprowadzić sprzęt umożliwiający automatyzację procesu rozpoznania radioelektronicznego oraz realizację analizy operacyjno-technicznej.

Rozpoznanie powietrzne ukierunkować na zwiększenie jego możliwości w każdych warunkach atmosferycznych, w dzień i w nocy oraz przesyłanie informacji w czasie zbliżonym do rzeczywistego. Zakłada się to uzyskać poprzez wykorzystanie zasobników rozpoznawczych montowanych na samolocie wielozadaniowym (cel - EA - 0580).

Ponadto podjąć starania o włączenie Polski do organizacji NAPMO, co umożliwi pozyskiwanie informacji w ramach systemu wczesnego ostrzegania AWACS.

3. W Marynarce Wojennej w latach 2001-2006 wdrożyć nowoczesne urządzenia i sprzęt usprawniający procesy poszukiwania, przechwyty i analizy informacji operacyjno-taktycznej.

B. System dowodzenia

W latach 2001-2002 wysiłkiem w zakresie informatyzacji skupiony zostanie na osiągnięciu niezbędnego poziomu interoperacyjności z systemami NATO, zapewniającego doskonalenie i właściwe funkcjonowanie komputerowego wspomaganie kierowania resortem obrony narodowej i dowodzenia Siłami Zbrojnymi RP.

W latach 2003-2006 wdrażane będą rozwiązania docelowe Zintegrowanego Systemu Informatycznego resortu obrony narodowej. Kontynuowana będzie integracja zautomatyzowanych systemów dowodzenia i kierowania środkami walki oraz rozbudowa rozległych sieci komputerowych resortu obrony narodowej, jawnej MIL-WAN i niejawnej SEC-WAN, do szczebla jednostki wojskowej (oddziału gospodarczego).

W celu właściwego zabezpieczenia funkcjonowania planowanych organów kierowania i dowodzenia szczebla strategicznego priorytetowo będą traktowane w latach 2001-2004 inwestycje budowlane w obiekcie „OKARYNA” oraz w obiektach przewidywanych jako zapasowe miejsca pracy.

Do końca 2005 roku planuje się zakończenie inwestycji i osiągnięcie gotowości do pełnej eksploatacji obiektów przeznaczonych do zabezpieczenia funkcjonowania strategicznych organów dowodzenia.

Do końca 2006 roku zakłada się prowadzenie prac inwestycyjnych w kompleksach miejskich przeznaczonych na potrzeby Zapasowych Stanowisk Kierowania Obroną Państwa i przygotowanie obiektów stacjonarnych na potrzeby stanowisk dowodzenia szczebla strategicznego.

C. System obrony powietrznej

W latach 2001-2006 zostanie opracowana, we współpracy z krajami sojuszniczymi, koncepcję uzyskania przez system obrony powietrznej zdolności do zwalczania taktycznych balistycznych pocisków raketowych, taktycznych rakiet samosterujących oraz innych środków napadu powietrznego technologii „Stealth”.

D. System obrony przed bronią masowego rażenia

Planuje się:

- **sformowanie na szczeblu centralnym** – jednostki organizacyjnej zarządzającej systemem obrony przed bronią masowego rażenia, współpracującej z organizacjami międzynarodowymi i pozaresortowymi;
- **na szczeblu RSZ** – przeformowanie Szefostwa Wojsk Obrony Przeciwichemicznej Dowództwa Wojsk Lądowych, wydziałów Obrony Przeciwichemicznej Dowództwa Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej oraz Marynarki Wojennej na szefostwa (oddziały, wydziały) obrony przed bronią masowego rażenia rodzajów sił zbrojnych, odpowiedzialne za szkolenie wojsk z zakresu obrony przed bronią masowego rażenia, a także za użycie wojsk chemicznych;
- **na szczeblu dowództwa OW/KZ** – przeformowanie szefostw (wydziałów) Obrony Przeciwichemicznej na nowe struktury, dostosowując je do zakresu realizowanych zadań;

- **na szczeblu taktycznym** – zachowanie struktur dowodzenia odpowiedzialnych za organizację i funkcjonowanie obrony przed bronią masowego rażenia oraz sformowanie pododdziałów chemicznych w strukturach organizacyjnych dywizji i brygad.

Docelowy skład wojsk chemicznych oraz ogniów systemu obrony przed bronią masowego rażenia zostanie osiągnięty poprzez realizację następujących przedsięwzięć:

I etap – lata 2001-2002:

- przeformowanie ogniów kierowania systemem obrony przed bronią masowego rażenia na wszystkich szczeblach dowodzenia;
- sformowanie kompanii chemicznych w dywizjach i plutonów chemicznych w brygadach;
- wyposażanie Sił Reagowania w zmodernizowany sprzęt ochrony przed skażeniami, spełniający wymagania NATO.

II etap – lata 2003-2006:

- zakończenie tworzenia systemu obrony przed bronią masowego rażenia w Siłach Zbrojnych RP;
- zakończenie wyposażania Sił Reagowania i zasadniczego składu Głównych Sił Obronnych w zmodernizowany sprzęt chemiczny;
- doskonalenie funkcjonowania systemu obrony przed bronią masowego rażenia w wojskach operacyjnych.

E. System zabezpieczenia inżynieryjnego

Zakłada się:

- **sformowanie na szczeblu centralnym** autonomicznego organu kierowania Inżynierią Wojskową. Nie pociąga to za sobą skutków etatowych w ramach Wojsk Inżynieryjnych;
- **na szczeblu RSZ** – zachowanie szefostw (oddziałów, wydziałów) odpowiedzialnych za szkolenie wojsk oraz planowanie użycia wojsk inżynieryjnych;
- **na szczeblu dowództwa OW/KZ** – przeformowanie istniejących komórek organizacyjnych wojsk inżynieryjnych na nowe struktury, dostosowując je do zakresu realizowanych zadań;
- **na szczeblu taktycznym** – zachowanie struktur dowodzenia odpowiedzialnych za szkolenie wojsk w zakresie zabezpieczenia inżynieryjnego oraz planowanie użycia pododdziałów inżynieryjnych.

Docelowo skład wojsk inżynieryjnych osiągnięty zostanie w dwóch etapach poprzez realizację następujących przedsięwzięć organizacyjnych i dyslokacyjnych:

I etap - lata 2001-2002:

- przygotowanie wytypowanych jednostek do wsparcia inżynieryjnego Sił Reagowania (5 Pułk Saperów, kompania saperów z 1 Brygady Saperów) oraz dwóch komponentów jednostek inżynieryjnych szczebla operacyjnego (brygada saperów, pułk drogowo-mostowy);
- zapoczątkowanie tworzenia systemu osłony technicznej sieci komunikacyjnej znaczenia obronnego (Brygady Pontonowo-Mostowe);

- kontynuowanie procesu rozwijania pododdziałów ratownictwa inżynieryjnego (trzeciego i czwartego batalionu ratownictwa inżynieryjnego).

II etap lata 2003-2006:

- zakończenie tworzenia systemu osłony technicznej sieci komunikacyjnej;
- doskonalenie systemu ratownictwa inżynieryjnego (utworzenie piątego batalionu ratownictwa inżynieryjnego).

W ramach przedsięwzięć modernizacyjnych kontynuowane będzie wprowadzanie sprzętu nowej generacji (minersko-zaporowy, przeprawowy, drogowo-mostowy).

Szacuje się, że zmiany restrukturyzacyjne w Wojskach Inżynieryjnych spowodują zmniejszenie stanów osobowych czasu „P” o około 29%.

F. System logistyczny

W systemie logistycznym doskonalone będą podsystemy: kierowania i dowodzenia, materiałowy, techniczny, transportowy i infrastruktury.

Zakłada się utrzymanie gotowości elementów zabezpieczenia logistycznego szczebla taktycznego na takim samym poziomie jak zabezpieczanych wojsk. Zadania wsparcia logistycznego Sił Reagowania będą realizowane przez 10 Brygadę Logistyczną, a dla wsparcia Korpusów Zmechanizowanych - utworzonymi brygadami logistycznymi i pułkiem logistycznym czasu „W”. W czasie „P” będą funkcjonowały tylko grupy operacyjne dowództw brygad i pułku oraz część jednostek mobilnych, rozwiniętych stosownie do kategorii gotowości przedstawionej w „tabeli sił”.

Zakłada się opracowanie nowych zasad tworzenia (od 2002 roku) zapasów środków bojowych i materiałowych. Stan zapasów powiązany będzie ze stanem gotowości bojowej w myśl zasady, że w wojskach utrzymuje się *tylko to i tylko tyle*, ile w wymaganej wielkości nie da się uzupełnić w czasie przeznaczonym na osiągnięcie pełnej gotowości bojowej.

1. W **zabezpieczeniu materiałowym** zakłada się stosowne zmniejszenie ilości Komend Rejonowych Baz Materiałowych oraz włączenie kompanii masowego tankowania i kompanii cystern samochodowych w struktury dotychczasowych batalionów zaopatrzenia MPS czasu „W”. Zostaną rozformowane zbędne składy materiałowe (WLąd) i składnice (MW), bataliony transportowe formowane na czas „W” oraz jedna kompania rurociągów przeprawowych czasu „W”.

Planuje się również powiększenie pojemności składów paliw w wytypowanych składach i bazach lotniczych w ramach programu NSIP poprzez rozbudowę bazy magazynowej, zapewniającą przestrzeganie wymogów ochrony środowiska.

2. W **zabezpieczeniu technicznym Sił Zbrojnych RP** na szczeblu operacyjnym nastąpi zwiększenie mobilności podsystemu technicznego oraz możliwości szkolenia. Wprowadzenie na wyposażenie Sił Zbrojnych RP UiSW nowej generacji będzie powiązane z odpowiednim dostosowaniem (integracją) bazy warsztatowej.

Ponadto planuje się likwidację odrębnego systemu obsługowo-naprawczego sprzętu służby żywnościowej, funkcjonującego dotychczas w formie gospodarstw pomocniczych (zadania w tym zakresie będą przekazane do okręgowych i rejonowych warsztatów technicznych).

3. W **transporcie i zabezpieczeniu ruchu wojsk** w latach 2001-2002 planuje się:

- sformowanie Centrum Koordynacji Ruchu Wojsk z uwzględnieniem wykorzystania systemu informatycznego ADAMS;
- przeformowanie Komendy Komunikacji Wojskowej na Wojskowe Komendy Transportu;

- przejęcie przez Wojskowe Komendy Transportu zadań czterech rozformowanych Okręgowych Grup Kierowania Ruchem Wojsk i trzydziestu ośmiu Komend Rejonów Kierowania Ruchem Wojsk;
- przeformowanie sześciu batalionów regulacji ruchu czasu „W” na czternaście kompanii regulacji ruchu czasu „W” i dwie na czas „P”;
- przeformowanie pułków komunikacyjnych, aktualnie podlegających Szefostwu Wojsk Inżynierskich Wojsk Lądowych, na pułki zabezpieczenia ruchu i przekazanie ich w podporządkowanie logistyki wykonawczej szczebla centralnego (poprzez OW).

W latach 2003-2006 - systematyczne poprawianie możliwości transportowych do przerzutu wojsk.

G. Wojskowa służba zdrowia

Docelowy skład potencjału służby zdrowia osiągnięty zostanie w dwóch etapach poprzez realizację następujących przedsięwzięć organizacyjnych i dyslokacyjnych:

I etap – lata 2001-2002

- dostosowanie struktur wojskowej służby zdrowia szczebla taktycznego i operacyjnego do standardów NATO;
- reorganizacja pionu nadzoru sanitarno-higienicznego i weterynaryjnego poprzez połączenie tych służb i utworzenie Wojskowych Ośrodków Higieny i Epidemiologii;
- odtworzenie systemu zaopatrzenia i mobilizacji służby zdrowia poprzez utworzenie ośrodków zaopatrzenia i mobilizacji służby zdrowia;
- zmniejszenie liczby wojskowych komisji lekarskich;
- zmniejszenie stanu etatowego korpusu medycznego głównie w obszarze leczenia specjalistycznego /otwartego i zamkniętego/;
- przywrócenie pełnej dyspozycyjności części szpitali wojskowych w zakresie realizacji zadań na czas kryzysu i wojny poprzez przywrócenie im statusu jednostki wojskowej;
- reorganizacje systemu kształcenia oficerów-lekarzy;
- rozpoczęcie odbudowy wojskowej służby krwi zgodnie z realizacją Celu EG 4231 – „Możliwości, doktryna i procedury zabezpieczenia medycznego”;
- sformowanie medycznej jednostki etapowej w ramach realizacji Celu EG 4243 – „Możliwości lotniczej ewakuacji medycznej”.

II etap – lata 2003-2006

- likwidacja stanowisk wojskowych w jednostkach organizacyjnych służby zdrowia przekazywanych poza resort obrony narodowej;
- zakończenie odbudowy wojskowej służby krwi;
- zakończenie reorganizacji i wyposażenia pododdziałów medycznych szczebla taktycznego i operacyjnego zgodnie z realizacją Celu EG 4231 „Możliwości, doktryna i procedury zabezpieczenia medycznego”.

H. System mobilizacyjno-uzupełnieniowy

W latach 2001-2002 planuje się:

- dokonanie w 2001 roku oceny efektywności funkcjonowania Wojskowych Komend Uzupelnień w celu określenia ich właściwości miejscowych, stosownie do radykalnie zmienionych zadań, a także korekt w podziale administracyjnym państwa;
- zamiana na czas „P” części stanowisk wojskowych w terenowych organach administracji wojskowej na stanowiska pracowników wojska;
- dostosowanie rozwiązań organizacyjno-etatowych do możliwości państwa w zakresie uzupełnienia potrzeb mobilizacyjnych środkami transportowymi, szczególnie samochodami ciężarowo-terenowymi;
- przeszkolenie studentów i absolwentów wyższych uczelni cywilnych w znowelizowanym systemie szkolnictwa;
- zapewnienie możliwości przeszkalania żołnierzy rezerwy w ramach ćwiczeń wojskowych w ilości około 2,5-3 tys. średniorocznie;
- sformowanie w strukturach organizacyjnych korpusów, dywizji i brygad Wojsk Lądowych organicznych jednostek systemu uzupełniania wojsk w czasie wojny oraz przeformowanie tych jednostek w Marynarce Wojennej i Wojskach Lotniczych i Obrony Powietrznej;
- dostosowanie systemu szkolenia rezerw osobowych do wymogów wynikających z podziału jednostek wojskowych na kategorie gotowości bojowej.

W latach 2003-2006 planuje się:

- przeformowanie w Wojskach Lądowych pozostałych jednostek uzupełniania wojsk w czasie wojny;
- zintensyfikowanie i zwiększenie liczby przeszkalanych żołnierzy rezerwy w ramach ćwiczeń wojskowych do poziomu około 4,5 tys. średniorocznie;
- dostosowanie struktury i zasad funkcjonowania Biura Strat Bezpowrotnych WP (BSP WP) do zmian w zasadach prowadzenia ewidencji osób biorących udział w konflikcie zbrojnym oraz ewidencji strat bezpowrotnych i warunkowych.

I. System Obrony Terytorialnej

W latach 2001-2003 zakłada się kontynuowanie reorganizacji wojsk obrony terytorialnej stosownie do wielkości środków budżetowych wydzielonych na ten cel. Przewiduje się określenie i dostosowanie sił obrony terytorialnej, w pierwszym etapie sześć - osiem skadrowanych brygad czasu „P”.

W ramach prowadzonych w Ministerstwie Obrony Narodowej prac koncepcyjnych, w latach 2001-2002 zostaną określone główne kierunki zmian systemowych w podziale funkcjonalnym sił zbrojnych oraz sprecyzowane zostaną zasady utworzenia systemu wsparcia narodowego. Zakłada się wdrożenie systemu i szczegółowe określenie jego budowy w „Programie rozwoju Sił Zbrojnych RP w latach 2003-2008”.

J. Zabezpieczenie topograficzne i hydrograficzne

Zmiany organizacyjne w strukturach **zabezpieczenia topograficznego** ukierunkowuje się na utworzenie na szczeblu centralnym centrum geograficznego oraz ośrodka kartograficznego, odpowiedzialnych za całokształt prac związanych z projektowaniem i produkcją materiałów geogra-

ficznych. Na bazie pozostałych jednostek planuje się tworzenie, między innymi, dwóch mobilnych grup zabezpieczenia geograficznego.

Dla potrzeb zautomatyzowanych systemów dowodzenia i uzbrojenia rozszerzana będzie liczba wytwarzanych geograficznych produktów cyfrowych do użytku w Siłach Zbrojnych RP. Wdrożony zostanie bank danych geograficznych o terenie „GEOSERWER” oraz satelitarny system pozycjonowania GPS.

W celu usprawnienia dystrybucji wojskowych map topograficznych przewiduje się prowadzenie jej (z wyjątkiem zapasów centralnych) w ogólnym systemie zabezpieczenia logistycznego Sił Zbrojnych RP.

W obszarze hydrometeorologii zmiany organizacyjne zmierzają do powołania komórki hydrometeorologicznej w Wojskach Lądowych oraz dostosowania istniejących komórek meteorologicznych Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej do nowej struktury organizacyjnej.

Ponadto w latach 2001-2006 przewiduje się wdrożenie do użytku w Siłach Zbrojnych RP odbiorników satelitarnych systemu pozycjonowania GPS oraz zakup sprzętu i materiałów do produkcji map.

VIII. W DZIEDZINIE DZIAŁALNOŚCI KADROWEJ, OSŁONOWO-REKONWERSYJNEJ, KSZTAŁCENIA KADR I SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO

1. Działalność kadrowa

Uwzględniając pełną obsadę stanowisk służbowych szacuje się, że w latach 2001-2003 – stosownie do dokonywanych zmian organizacyjnych – zajdzie konieczność zwolnienia około 6.600 oficerów starszych, 3.840 oficerów młodszych oraz pozyskania do służby około 2.020 chorążych i podoficerów zawodowych.

Wystarczająca liczba oficerów młodszych i chorążych służby stałej wskazuje na konieczność okresowego wstrzymania naboru do służby kontraktowej w tych korpusach kadry. Niedobór podoficerów zawodowych będzie wyrównywany drogą pozyskiwania odpowiednio wybranych kandydatów spośród podoficerów zasadniczej służby wojskowej pełnionej nadterminowo.

2. Działania osłonowo-rekonwersyjne

W latach 2001-2006 szacuje się, że kilkanaście tysięcy żołnierzy wymagać będzie **pomocy rekonwersyjnej**. W związku z tym należy rozwinąć już istniejące i wprowadzić nowe formy działalności rekonwersyjnej, którymi będą: seminaria rekonwersyjne, doradztwo zawodowe, przekwalifikowanie, pośrednictwo pracy, giełdy i targi pracy, praktyki, staże zawodowe, konstruowanie programów specjalnych łagodzących skutki bezrobocia w likwidowanych garnizonach, pozyskiwanie środków finansowych na wspieranie pomocy rekonwersyjnej ze źródeł pozaresortowych, współpraca i wymiana doświadczeń z ośrodkami rekonwersji krajów NATO.

Planuje się wdrożenie zasady pierwszeństwa w zatrudnianiu na stanowiska cywilne w wojsku byłych żołnierzy zawodowych, spełniających stawiane wymagania i posiadających odpowiednie kwalifikacje. Wprowadzone zostaną instrumenty prawne dyscyplinujące respektowanie zagwarantowanego ustawą pierwszeństwa w zatrudnieniu w administracji publicznej oraz na stanowiskach pracy związanych z obronnością.

3. Kształcenie kadr

W zakresie kształcenia oficerów planuje się:

- kształcenie kandydatów na pierwsze i kolejne stanowiska służbowe do stopnia kapitana w Akademii Wojskowych i Wyższych Szkołach Oficerskich na poziomie wyższych studiów zawodowych (licencjat lub inżynier) za wyjątkiem lekarzy.

– kierowanie:

- na studia dowódczo-sztabowe w Akademii Obrony Narodowej lub uzupełniające magisterskie w Wojskowej Akademii Technicznej, Akademii Marynarki Wojennej oraz w uczelni cywilnej oficerów po zakończeniu kadencji w stopniu kapitana na stanowisku dowódczym;
- na kurs dowódców batalionów oficerów przewidzianych do objęcia tych stanowisk;
- na kurs strategiczno-operacyjny lub studia podyplomowe w kraju i za granicą, również na uczelniach cywilnych, oficerów przewidzianych na stanowiska dowódców oddziałów o stopniu etatowym pułkownika;
- na kurs polityki obronnej oficerów przewidzianych do objęcia stanowisk o stopniu etatowym generała.

W zakresie kształcenia kandydatów na oficerów i chorążych:

W 2001 roku planuje się wstrzymanie naboru do wyższych szkół oficerskich w całości lub w wybranych specjalnościach. W akademiach nabór dostosowany zostanie do faktycznych potrzeb. Ponadto zakłada się wstrzymanie naboru do szkół chorążych.

Zreformowane zostaną struktury wyższych szkół oficerskich i szkół chorążych dla osiągnięcia przez nie zdolności kompleksowego szkolenia kandydatów na podoficerów zawodowych, według nowych wymogów wynikających z planowanego pozostawienia w siłach zbrojnych dwóch korpusów osobowych – oficerów i podoficerów, w wielkościach wynikających z potrzeb.

W zakresie kształcenia kandydatów na podoficerów zawodowych:

- kształcenie będzie realizowane w szkołach podoficerskich według zasady, że ukończenie tej szkoły jest warunkiem niezbędnym do powołania do zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba kontraktowa;
- wprowadzenie nowych zasad pełnienia służby w korpusie podoficerów zawodowych uwzględniających wymóg ukończenia kursu specjalistycznego przed wyznaczeniem na kolejne wyższe stanowisko służbowe.

4. Szkolnictwo wojskowe – organizacja i kierunki kształcenia

Planuje się:

- stworzenie warunków do prowadzenia w Akademii Obrony Narodowej kierunków studiów wpisanych na listę Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego;
- prowadzenie w Wojskowej Akademii Technicznej i Akademii Marynarki Wojennej czteroletnich wyższych studiów dla kandydatów na żołnierzy zawodowych, a także w ograniczonym zakresie: jednolitych studiów magisterskich (głównie dla potrzeb macierzystej uczelni), uzupełniających dwuletnich studiów magisterskich dla oficerów (absolwentów wyższych studiów zawodowych) oraz studiów podyplomowych, doktorskich i specjalizacyjnych;
- przekształcenie Wojskowej Akademii Technicznej w uczelnię cywilno-wojskową;
- przekształcenie Wojskowej Akademii Medycznej w Wydział Medycyny Wojskowej Uniwersytetu Łódzkiego oraz przystosowanie jej do pełnienia funkcji Centrum Szkolenia Służb Medycznych;
- przyjęcie zasady, że poziom wykształcenia powinien odpowiadać potrzebom na pierwszym stanowisku oficerskim i być ograniczony do wykształcenia wyższego I stopnia

(licencjat, inżynier). Wyjątek stanowią lekarze, prawnicy oraz oficerowie szkoleni dla własnych potrzeb uczelni;

- dokonanie integracji trzech Wyższych Szkół Oficerskich (Wrocław, Poznań, Toruń) w Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Lądowych we Wrocławiu, gdzie prowadzone będą studia wyższe I stopnia dla kandydatów na żołnierzy zawodowych;
- pozostawienie Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie, dostosowując jej strukturę, bazę laboratoryjną, szkoleniową i logistyczną do ilości kształconych na potrzeby Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej;
- doprowadzenie do wpisania wojskowych kierunków studiów (np.: Bezpieczeństwo Narodowe, Zarządzanie i Dowodzenie) na listę Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego oraz dostosowanie liczby wojskowych i cywilnych nauczycieli akademickich, a także bazy laboratoryjnej, szkoleniowej i logistycznej, do liczby kształconych na potrzeby resortu Obrony Narodowej;
- dostosowanie rozwoju służby kontraktowej do potrzeb etatyzacji, a w okresie przejściowym traktowanie jej jako uzupełniającej. Docelowo określone zostaną stanowiska, dla których ta forma służby będzie obligatoryjna i wpisana zostanie w politykę kadrową oraz system szkolnictwa.

Centra Szkolenia będą zasadniczymi ośrodkami wielopoziomowego szkolenia do przygotowania żołnierzy (od oficera do młodszego specjalisty) do wykonywania zadań na konkretnych stanowiskach służbowych.

Planuje się:

- **w Wojskach Lądowych:**

- utworzenie samodzielnych Centrów Szkolenia na bazie rozwiązywanych WSO: w Poznaniu (wojsk zmechanizowanych, wojsk pancernych i logistyki), w Toruniu (wojsk raketowych i artylerii oraz uzbrojenia) i we Wrocławiu (Wojsk Inżynierskich i Obrony Przed Bronią Masowego Rażenia);
- dostosowanie struktury Centrum Łączności i Informatyki w Zegrzu do aktualnych potrzeb szkoleniowych;
- rozformowanie Centrów Szkolenia: Czołgowo-Samochodowego w Pile oraz Uzbrojenia i Elektroniki w Olsztynie. Zadania rozformowanych Centrów przejmą pozostałe centra szkolenia Wojsk Lądowych;

- **w Wojskach Lotniczych i Obrony Powietrznej:**

- dostosowanie struktury Centrum Szkolenia Wojsk Obrony Przeciwlotniczej w Koszalinie do potrzeb szkolenia specjalistów obrony przeciwlotniczej wszystkich rodzajów sił zbrojnych, a także personelu specjalności radiotechnicznej szkolonego dotychczas w Centrum Szkolenia Radioelektronicznego w Jeleniej Górze;
- utworzenie Centrum Szkolenia Specjalistów Lotniczych w Dęblinie koncentrującego zadania realizowane dotychczas w Centrum Szkolenia Inżyniersko-Lotniczego w Oleśnicy oraz zadania szkolenia specjalistów ubezpieczenia lotów realizowane dotychczas w Centrum Szkolenia Radioelektronicznego w Jeleniej Górze;
- rozformowanie centrów szkolenia w Oleśnicy i Jeleniej Górze.

- **w Marynarce Wojennej:**

- dostosowanie struktury Centrum Szkolenia Marynarki Wojennej w Ustce do zmniejszonych potrzeb.

W szkoleniu absolwentów szkół wyższych planuje się odejście od dotychczasowego systemu na rzecz szkolenia w bardziej atrakcyjnych formach (np.: trzymiesięczne szkolenie i miesięczne praktyki - przez kolejne trzy lata; wprowadzenie trzymiesięcznego szkolenia w trakcie studiów na obozach letnich w wymiarze - jeden miesiąc na każdym roku studiów i praktyki miesięcznej - przez kolejne trzy lata; bądź szkolenie w czasie studiów, w ramach „Legii Akademickiej” wraz z jednorazową trzymiesięczną praktyką z możliwością zamienienia jej na miesięczne praktyki przez kolejne trzy lata). Przewiduje się także samodzielne studia z dziedziny wojskowości zakończone egzaminem, odbycie miesięcznego przeszkolenia na obozie wojskowym, a następnie - praktyk w jednostkach wojskowych.

IX. W DZIEDZINIE SZKOLENIA SIŁ ZBROJNYCH RP

Główny wysiłek szkolenia skupić na przygotowaniu jednostek Sił Reagowania tak, aby do końca 2001 roku osiągnęły normatywne wskaźniki zdolności bojowej zgodnie z przyjętymi Celami Sił Zbrojnych. Szkolenie bojowe i taktyczno-specjalne tych jednostek prowadzić w pełnym zakresie do batalionu (równorzędnego) włącznie.

W pozostałych jednostkach działalność szkoleniową ukierunkować na przygotowanie do działania w ramach osłony strategicznej oraz w składzie wielonarodowych Sił Sojuszu, zgodnie z obowiązującą doktryną i procedurami dowodzenia NATO. Szkolenie realizowane będzie w stopniu ograniczonym, stosownie do możliwości wynikających z przydzielonych limitów środków materiałowo-technicznych i reśursów eksploatacyjnych.

W systemie sojuszniczym - obejmującym udział we wspólnych przedsięwzięciach szkoleniowych w ramach cyklicznych ćwiczeń NATO i NATO PLUS, szczególny priorytet nadać udziałowi wydzielonych komponentów Sił Zbrojnych RP w ćwiczeniach:

— z wojskami typu *LIVEX* pk.:

- „STRONG RESOLVE” - raz na cztery lata;
- „CONSTANT HARMONY” - raz na cztery lata (WLąd.);
- „CLEAN HUNTER” - raz na rok (WLOP);
- „NATO AIR MEET” - raz na rok (WLOP);
- „BLUE GAME” - raz na rok (MW);

— dowódczo-sztabowych typu *CPX/CAX* pk.:

- „ALLIED EFFORT” - raz na dwa lata.

Rozformować Wojskowe Ośrodki Szkolenia Sportowego we wszystkich rodzajach sił zbrojnych. Zadania związane z przygotowaniem i uprawianiem dyscyplin sportowych użytecznych w wojsku realizować metodą zadań zleconych.

Rozwój bazy szkoleniowej

Bazę szkoleniową utrzymywać na niezbędnym poziomie zabezpieczającym potrzeby Sił Zbrojnych RP oraz dostosowywać ją pod względem technicznym do standardów NATO.

X. W DZIEDZINIE ZOBOWIĄZAŃ WYNIKAJĄCYCH Z UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

W ramach zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych kontynuować realizację następujących zadań:

- utrzymanie wydzielonych sił w składzie Wielonarodowego Korpusu „Północny-Wschód”: 12 DZ oraz kompanii dowodzenia i batalionu łączności, dywizjonu artylerii samobieżnej,

batalionu saperów, batalionu pontonowego, pułku logistycznego, a także dla SHIRBRIG - pododdziału w sile batalionu;

- utrzymanie części polskich batalionów polsko-litewskiego i polsko-ukraińskiego;
- uczestnictwo w programie „Partnerstwo dla Pokoju”;
- udział w misjach i operacjach pokojowych pod egidą organizacji międzynarodowych (m.in. ONZ, UE, OBWE) zgodnie z podjętymi zobowiązaniami;
- zainicjowanie przedsięwzięć zmierzających do utworzenia batalionu polsko-słowackiego.

XI. W ZAKRESIE DZIAŁALNOŚCI NA RZECZ WZMOCNIENIA DYSCYPLINY WOJSKOWEJ

W latach 2001-2002 główny wysiłek skupić na wypracowaniu koncepcji spójnego systemu wychowania w wojsku, zarówno w układzie merytorycznym, tj. celów, potrzeb i zadań uniwersalnych, jak też układzie pragmatycznym, tj. organizacyjno-strukturalnym, kadrowym, szkoleniowym i finansowym.

Ponadto zakłada się znowelizowanie oraz wdrożenie zmienionej ustawy o dyscyplinie wojskowej wraz z przepisami wykonawczymi.

W latach 2003-2004 wysiłek zostanie skupiony na doskonaleniu koncepcji systemu wychowania poprzez poddanie jej szerokiej dyskusji w resorcie Obrony Narodowej i poza resortem, a w latach **2005-2006** - zweryfikowaniu jej metodą pilotażu w wytypowanych jednostkach i uczelniach wojskowych.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 29 marca 2001 r.

Cena - 1,38 zł + 22% VAT

